Dosarul nr.2c-878/2024 (2-24036668-12-2c-03042024-1)

H O T Ă R Î R E
în numele Legii
dispozitivul hotarîrii a fost pronunțat public la data de 16.07.2024

hotărîrea motivată a fost emisa la data de 15.08.2024

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța în componență
Președintele ședinței Iraida Secrieru-Coșleț
Grefier Carolina Balan
Interpret Rodica Ghenciu

examinând în ședință publică acțiunea la cererea SRL"Emporex com" împotriva SRL"Venisa-Aur-M" privind încasarea sumei

constată

La data de 03.04.2024, SRL"Emporex com" a depus în instanța de judecată acțiune împotriva SRL"Venisa-Aur-M" privind încasarea sumei.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în baza facturilor fiscale seria ***** din 03.03.2023; seria ***** din 03.03.2023; seria ***** din 03.03.2023; seria ***** din 03.03.2023; seria ***** din 06.07.2024; seria ***** din 06.07.2023 și seria ***** din 06.07.2023 și ***** din 17.08.2023, SRL"Emporex Com" a livrat SRL"Venisa-Aur-M" bunuri materiale, în sumă totală de 176 893,08 lei. Pe parcursul activității, pârâta a achitat parțial costul bunurilor livrate, înregistrând o datorie în sumă de 126 393,08 lei.

A menționat reclamantul că, data de 21 martie 2024, în adresa pârâtului a fost expediată o notificare, recepționată la 22 martie 2024, prin care a solicitat achitarea în termen de 7 zile a datoriei pentru marfa livrată.

Prin răspunsul din 25 martie 2024, pârâtul s-a expus asupra notificării, însă, consideră reclamantul că, argumentele invocate sânt lipsite de o justificare, în mod special, potrivit art. 184 alin. (2) Cod civil, care statuează că, membrul persoanei juridice nu răspunde pentru obligațiile persoanei juridice, iar persoana juridică nu răspunde pentru obligațiile membrului, cu exepțiile prevăzute de lege sau de actul de constituire. Totodată, a invocat pct. 9 din contractul de vânzare-cumpărare 1-113 din 26.01.2024 a părții sociale, conform căruia cumpărătorul a declarat și consemnat că, este cunoscut cu situația financiară și economică a entității.

La expirarea termenului conform notificării indică reclamantul că, în scopul protejării drepturilor și intereselor sale, a formulat prezenta acțiune, or, potrivit art.

5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Reclamantul indică că, între aceasta și pârât n-au fost încheiate acte juridice din care să rezulte termenele de achitare pentru bunurile livrate, prin urmare pretențiile au fost înaintate potrivit modului stabilit de art. 861 Cod civil.

Totodată, a făcut referire la art.117 Cod Fiscal și pct.(1), lit a) din Instrucțiunea privind completarea formularului tipizat de document primar cu regim special al facturii fiscale pentru livrările de mărfuri și servicii impozabile cu TVA, care stipulează că, factura fiscala este un formular tipizat de document primar cu regim special, prezentat cumpărătorului de către vânzător care este subiect impozabil, înregistrat în modul stabilit, la efectuarea livrărilor impozabile și totodată este destinată pentru evidența la agenții economici, înregistrați ca plătitori de TVA, a circulației mărfurilor și prestarea serviciilor etc. În aceiași ordine de idei, face referire la art. 19 din Legea nr. 113-XIV din 27.04.2007 „privind contabilitatea", care statuează că, faptele economice se contabilizează în baza documentelor primare și centralizatoare, care se întocmesc în timpul efectuării operațiunii, care potrivit art. 3 al legii citate, reprezintă din sine o confirmare documentară (pe suport de hîrtie sau în formă electronică) care justifică efectuarea operațiunii economice și acordă dreptul de a o efectua sau certifică producerea unui eveniment.

A enunțat și prevederile art. 776 Cod civil - obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii în virtutea căruia conform art. 774 Cod civil, permite creditorului să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele expuse mai sus și anume, a faptului că între părți a avut loc o tranzacție de vânzare-cumpărare în sensul art. 1108 Cod civil, consideră reclamanta că, pârâta are obligația de a achita marfa achiziționată.

În conformitate cu art. 861 alin. (2) Cod civil, în cazul în care termenul de executare a obligației nu este determinat și nici nu rezultă din natura acesteia, creditorul are dreptul de a pretinde oricând executarea ei, iar debitorul este îndreptățit să o execute oricând. Dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligației, debitorul trebuie să execute obligația în termen de 7 zile din momentul primirii facturii sau a unei cereri echivalente din partea creditorului. Introducerea acțiunii în justiție față de debitor se asimilează cererii de executare din partea creditorului.

Notează reclamantul că, la data de 21 martie 2024 în adresa pârâtului, cu aviz recomandat, a fost expediată notificarea, prin care s-a solicitat pe cale amiabilă achitarea datoriei, ceea ce nu s-a realizat.

A enunțat art. 90, art. 94 alin. (1) și art. 96 Cod de procedură civilă, care

statuează că, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză, cheltuielile de judecată, și a pretins, reclamantul suma de 5 780,29 lei cu titlu de taxă de stat, suma de 8 000 lei cu titlu de asistență juridică, precum, și suma 20,70 lei – cheltuieli pentru corespondență poștală, iar în total suma de 13 800,99 lei – cu titlu de cheltuieli de judecată.

A solicitat reclamantul încasarea de la SRL"Venis-Aur-M" în beneficiul SRL"Emporex Com "suma de 126 393,08 lei cu titlu de datorie, și, cheltuielile de judecată în sumă de 13800,99 lei.

Inițial, instanța menționează că, prin prisma art.276/2 CPC, prin încheierea din data de 09.04.2024, a fost primită în procedură acțiunea în speță conform cererilor cu valoare redusă.(f.d.32-33) Ulterior, prin încheierea din data de 30.05.2024(f.d.41) s-a stabilit procedura generală, în ședință publică cu citarea părților.

Totodată, se menționează despre faptul că, în temeiul art.187, alin.(1)CPC, instanța a refuzat transmiterea spre examinarea chestiunii de conexare cu dosarul pretins conex la acțiunea SRL"Emporex Com" împotriva SRL"Onix V.M." privind încasarea sumei, dat fiind lipsa temeiurilor pentru aceasta.

Astfel, în ședința de judecată, reprezentanții reclamatului: Bayram Natalia, Bejan Sergiu, Nofit Tatiana s-au prezentat, acțiunea au susținut și au solicitat admiterea ei.

Reprezentantul pârâtului – Pruteanu Vasile în ședința de judecată s-a prezentat, acțiunea nu a recunoscut și a solicitat respingerea ei.

Ascultând părțile, studiind materialele dosarului, instanța va admite acțiunea, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.118, alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, în ședința de judecată s-a stabilit că, conform facturilor fiscale ***** din 03.03.2023; seria ***** din 03.03.2023; seria ***** din 03.03.2023; seria ***** din 03.03.2023; seria ***** din 06.07.2024; seria ***** din 06.07.2023 și seria ***** din 06.07.2023 și ***** din 17.08.2023, reclamantul a livrat pârâtului marfă și anume produse din aur.(f.d.10-17)

Conform referinței depuse, și, în ședința de judecată reprezentantul pârâtului a obiectat asupra formei facturilor fiscale în baza cărora se pretinde livrarea mărfii și încasarea sumei, cu mențiunea nesemnării lor și că, Vasilieva Natalia este indicată și din partea părți care, precum că, a vândut și cea care precum că, a cumpărat.

Astfel, se menționează că, conform art.117 cod fiscal, subiectul impozabil care efectuează o livrare impozabilă pe teritoriul ţării este obligat să prezinte cumpărătorului (beneficiarului) factura fiscală pe livrarea în cauză. Subiectul

impozabil inclus în lista privind utilizarea obligatorie a facturii fiscale electronice (*e*-factura), aprobată de Serviciul Fiscal de Stat, la efectuarea livrării impozabile pe teritoriul ţării, este obligat să prezinte cumpărătorului (beneficiarului) pentru livrarea în cauză factura fiscală electronică, eliberată în modul stabilit de Serviciul Fiscal de Stat.

Totodată, conform instrucțiunii privind completarea formularului tipizat de document primar cu regim special „Factura fiscală", aprobată prin ordinul Ministerului finanțelor nr.118 din 28.08.2017, factura fiscală este un formular tipizat de document primar cu regim special pe suport de hîrtie sau în formă electronică.

Astfel, instanța reține facturile fiscale enunțate supra ca fiind emise corespunzător, mai mult că, pârâtul nu le-a contestat, doar a obiectat referitor la contabilul Vasilieva Natalia care este indicată semnatar al acestora și din partea furnizorului și din partea beneficiarului, precum și a indicat că, pârâtul careva datorii față de reclamant nu are. Corespunzător se reține facturile date, aceasta și în situația când, în ședința de judecată s-a elucidat că, Vasilieva Natalia deținea funcția de contabili la ambele întreprinderi.

În altă ordine de idei, instanța menționează că, de fapt în poziția expusă în referință și ședința de judecată reprezentantul pârâtului nu a negat livrarea acestor bunuri, obiectând decât asupra datoriei, despre care indica că, nu există.

Astfel, instanța reține livrările conform facturilor fiscale indicate supra, și, corespunderea actelor întocmite în acest sens, prevederilor legale, iar în consecință existența raporturilor între părți, prin prisma art.1108 cod civil.

Rezultând din aceasta, odată ce reclamantul a livrat marfă, rezultă obligația corelativă a pârâtului, care a recepționat-o, ori faptul recepționării nu a fost negat de pârât - să achite prețul.

Astfel, rezultând din poziția pârâtului referitor la lipsa datoriei, instanța va menționa următoarele.

Conform cererii de chemare în judecată, reclamantul pretinde existența datoriei, fapt susținut și în ședința de judecată în baza facturilor enunțate supra și a actului de verificare.(f.d.24)

Cu referire la poziția pârâtului, instanța menționează că, la materialele dosarului se conține contractul de vânzare cumpărare a părții sociale din data de 21.01.2024.(f.d.26-30)

Conform acestuia Spasov Ludmila, Savva Alisa, Semionova Maria, Apostol Irina, Cebotari Victoria, Carbune Evghenia, Cebotari Alexei în calitate de vânzători și Nicolăescu Ina, în calitate de cumpărător au încheiat contractul, care, are ca obiect partea socială din cadrul SRL"Venisa-Aur-M", corespunzător fiecare conform cotei deținute(%). Astfel că, vînzătorii au vîndut, iar cumpărătorul a recepționat, în final, 100% din capitalul social 100% al SRL"Venisa-Aur-M".

Conform pct. 2 din contract, cumpărătorul Nicolăescu Ina dobîndește dreptul asupra părții sociale în mărime de 100% , moment din care capătă statut de asociat unic al SRL”Venisa-Aur-M”. În pct. 3 se indică că, părție sociale vîndute aparțin cu titlu de proprietate, fiind indicat pentru fiecare vînzător temeiul juridic.

Totodată, în pct. 4 al contractului se indică că, vînzătorii vînd partea socială de 100% pe care o deține în SRL”Venisa-Aur-M”, aport prin virament și declară totodată că, au primit de la cumpărător contravaloarea părții sociale în mărime de 1600000 lei, corespunzător părții sociale deținute, la ziua semnării contractului.

Astfel, din contractul de vînzare cumpărare analizat, rezultă cu certitudine că, obiectul contractului dat constituie *partea socială* a SRL”Venisa-Aur-M”.

Instanța menționează că, prin prisma art.251 Cod civil, capitalul social determină valoarea minimă a activelor pe care trebuie să le deţină societatea comercială. Capitalul social al societăţii comerciale se formează din aporturile fondatorilor, exprimate în lei.

Astfel, că, odată cu înstrăinarea oportului/capitalului social, nu se poate invoca lipsa cărorva datorii ale persoanei juridice a cărui capital social s-a înstrăinat față de alte persoane fizice și/sau juridice. Ori, costul/prețul capitalului social include costul activelor întreprinderii, dar nu exclude existența datoriilor.

Corespunzător, instanța nu poate reține poziția pârâtului, care indică că, odată cu achitarea prețului capitalului social de către compărătorul SRL”Venisa-Aur-M”, au foste achitate și toate datoriile, inclusiv și față de reclamant. Ori, ultimul nu a avut nici o calitate în contractul dat de vînzare cumpărare, iar deținerea cărorva asociați ai SRL”Venisa-Aur-M” și cote părți în capitalul social al reclamantului, nu exclude datoria pârâtului față de reclamant, când contractul de vînzare cumpărare analizat are ca obiect capitalul social al SRL”Venisa-Aur-M” conform cotelor părți deținute de asociați, iar raporturile dintre SRL”Venisa-Aur-M” și reclamant sunt stabilite conform actelor de livrare – facturi.

Mai mult decât atât, nu poate fi reținută în vederea determinării lipsei datoriei, referința pârâului la pct.7,8,12,14 și 17 a contractului de vânzare cumpărare a capitalului social, ori acestea nu exclud existența datoriei. Respectiv pct. 7 al contractului include mențiunea că, părțile au confirmat că, pretenții materiale și alte obligațiuni unul față de altul nu au, cea ce nu implică lipsa datoriei conform modului solicitat de reclamant, sau acesta nu este parte la contractul dat, iar referirile date vizează părțile contractului de vînzare cumpărare a părții sociale și nu are nici o tangență cu reclamantul persoană juridică. Pct. 8 din contract iarăși se referă la partea socială -activul întreprinderii că, nu este viciat, și nu că, nu ar exista datoria. Lipsa viciului părții sociale implică că, acesta aparține părții care pretinde acest fapt și careva litigii referitor la acest aspect nu sunt. Pct. 12 prevede că, contractul conține tot volumul de condiții ce țin de obiectul contractului, adică capitalul social și nu alte prevederi. Pct.14 și 17 al contractului prevăd, iarăși,

răspunderea în cazul vicierii obiectului contractului – capitalul social, și, nu existența și /sau lipsa altor obligații ale persoanei juridice SRL”Venisa-Aur-M” a cărui capital social a fost obiectul contractului.

Corespunzător se reiterează că, obiect al contractului de vânzare cumpărare a fost capitalul social al SRL”Venisa-Aur-M”, și mențiunile referitor la achitarea prețului lui, lipsa viciilor este legal de acesta nu și de relațiile juridice cu alte părți. Sau, prețul contractului dat nu a inclus și sumele datorate de SRL”Venisa-Aur-M”, reclamantului, ultimul nefiind parte la contract. Iar, faptul că, unul dintre asociații SRL”Venisa-Aur-M”, care a vândut partea sa din capitalul social, este și asociat al reclamantului, nu implică că, prin achitarea prețului cotei părți a capitalului social al asociatului dat, s-a achitat și toate alte datorii ale întreprinderii pârâte față de reclamant, în situația în care membrul persoanei juridice nu răspunde pentru obligaţiile persoanei juridice, iar persoana juridică nu răspunde pentru obligaţiile membrului, cu excepţiile stabilite de lege sau de actul de constituire.

În aceste circumstanțe, instanța reiterează că, în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că, între părțile procesului au avut loc relații economice ce țin de livrarea mărfii din partea reclamantului, recepționarea acestora din partea pârâtului. Iar, aceasta implică că, odată ce reclamantul și-a executat obligația de livrare, rezultă obligația corelativă a pârâtului de a achita prețul. Aici, cu mențiunea că, existența raporturilor date se confirmă prin facturile fiscale invocate de reclamant, care nu au fost contestate și nu sunt anulate, precum și prin actul de verificare dintre părți, care, vor fi reținute de instanța în modul corespunzător, când pârâtul probe contrare nu a prezentat. Mai mult decât atât faptul livrării mărfii nu a fost negat de pârât, doar se invocă lipsa datoriei, ceea ce nu poate fi acceptat, ori actul de verificare dintre părți indică contrariul, iar mențiunea referitor la achitarea prețului dat odată cu achitarea costului capitalului social de noul cumpărător, nu poate fi reținută, când reclamantul nu este parte la contractul de vânzare cumpărare a capitalului social și față de el-reclamant, urmare a contractului de vânzare cumpărare a capitalului social, careva achitări nu au fost efectuate.

În altă ordine de idei, instanța menționează că, reclamantul a prezentat actul de verificare dintre părți ce cuprinde perioada 01.01.2024-29.03.2024(f.d.50) din care rezultă o achitare a pârâtului față de reclamant în sumă de 50500 lei la data de 08.02.2024. Se menționează că, achitarea dată este ulterior încheierii contractului de vânzare cumpărare a capitalului social al întreprinderii pârâte, iar aceasta instanța o va aprecia ca recunoaștere a datoriei, și, nu va reține poziția pârâtului asupra aspectului dat. Sau, reprezentantul pârâtului a prezentat instanței o notă informativă din data de 04.07.2024 prin care administratorul pârâtului indică că, nu a fost constatată vreo notificare a reclamantului față de pârât referitor la achitarea datoriei(f.d.57), un act cu denumirea de analiza contului 217 în perioada 01.01.2024-26.01.2024 în care se indică conținutul inițial, iar la debit fiind indicată

suma de 1636812,08 lei, și o altă rubrică conținutul final, iar la debit fiind indicată suma de 1604126,38 lei.(f.d.60), precum și a fost prezentată și nota informativă din 04.07.2024 a administratorului pârâtului referitor la lipsa actului de predare primire dintre administratorii inițial și actual al pârâtului, la fel, și o notă internă privind lipsa contractului de muncă cu contabilul Vasilieva Natalia (f.d.62), ordinul din 22.03.2024 referitor la desfacerea contractului de muncă cu Vasilieva Natalia(f.d.63) - toate aceste acte pârâtul le invocă în vederea transferării incorecte de către pârât către reclamant a sumei de 50500 lei după încheierea contractului de vânzare cumpărare a capitalului social al întreprinderii pârâte. Dar, instanța nu va ține aceste acte conform modului invocat de pârât, ori, toate acestea sunt chestiuni interne ale întreprinderii pârâte, dar care nu exclud existența datoriei ultimului față de primul. Aici, și cu mențiunea referitor la lipsa notificării din partea reclamantului către pârât referitor la datorie, ori aceasta iarăși nu exclude existența datoriei, mai mult că, actele dosarului(f.d.9) implică contrariul, avizul de recepție este semnat de Nicolăescu Ina.

În concluzia celor indicate supra, instanța reține că, în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine livrarea de marfă de către reclamant conform facturilor fiscale enunțate supra, și, recepționara acestor bunuri de către pârât, fapt care nu a fost negat de ultimul, indicând în ședința de judecată că, o parte din aceste bunuri ar fi în stoc, dar și existența datoriei pârâtului față de reclamant conform modului invocat de primul, sau pârâtul nu a prezentat instanței careva probe contrare, iar cele invocate de acesta referitor la lipsa datoriei prin prisma achitării tuturor costurilor odată cu achitarea costului capitalului social conform contractului de vânzare cumpărare a părții sociale din data de 21.02.2024, nu poate fi reținut, ori obiect al contractului dat a fost capitalul social al întreprinderii pârâte, iar achitarea costului capitalului social al acestei întreprinderi de către cumpărător, nu exclude existența datoriilor pârâtului față de reclamant. Mai mult că, din actele analizate în ședința de judecată nu se conține vreo mențiune în acest sens, toate achitările conform contractului de vânzare cumpărare a părții sociale au fost efectuate pentru partea socială a întreprinderii pârâte, dar nu în vederea acoperirii și a datoriilor, mai mult că, datoriile se pretind de reclamant, care nu este parte la contractul dat.

În așa condiții, când s-a stabilit existența între părți a relațiilor de vânzare cumpărare, prin prisma art.1108, precum și art.774 Cod civil, se implică obligația corelativă a pârâtului de a achita prețul bunurilor transmise de reclamant, sumă căreia se constată conform actului de verificare dintre părți de 126393, 08 lei, odată ce probe contrare referitor la altă sumă și/sau lipsa ei, nu au fost prezentate instanței. Astfel, că, în această parte instanța va admite acțiunea și va dispune încasarea de la pârât a sumei date.

Cu referire la solicitarea privind încasarea cheltuielilor de judecată, se menționează următoarele. Conform acțiunii reclamantul invocă cheltuieli de judecată în sumă de 13800,99 lei.

În conformitate cu art.94, alin.(1)CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În conformitate cu art.96, alin.(1),(1/1)CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Astfel, conform cererii de chemare în judecată în calitate de cheltuieli de judecată, reclamantul invocă taxa de stat achitată la depunerea acțiuni și cheltuieli de asistență juridică.

Corespunzător se atestă că, la depunerea acțiunii, reclamantul a achitat taxa de stat în sumă de 5780,29 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr.7 din data de 02.04.2024(f.d.3,54), care reținând soluția la caz, urmează a fi compensată reclamantului. Cu titlu de cheltuieli de judecată invocă reclamantul și cheltuieli de expediere a notificării în sumă de 20,70 lei, conform chitanței din data de 21.03.2024(f.d.9) care la fel, vor fi compensate, odată ce sunt în legătură cu acest proces, iar pârâtul l-a pierdut.

Totodată, în ședința de judecată reclamantul a fost asistat de un avocat pentru care invocă cheltuieli de asistență juridică în sumă de 8000 lei conform ordinului de plată nr.6 din data de 25.03.2024(f.d.56) Instanța, în dependență de soluția la caz, precum și dat fiind existența premiselor conform art.96 CPC, va compensa reclamantului și acest cheltuieli.

În baza tuturor argumentelor indicate supra, instanța reiterează despre temeinicia acțiunii reclamantului și soluția de admiterea a acesteia cu dispunerea încasării de la pârât a sumei de 126393,08 lei cu titlu de datorie și a sumei de 13800,99 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, ori în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că, între părți a avut loc un raport de vânzare cumpărare, prin care reclamantul a transmis marfă către pârât conform facturilor prezentate la dosar și analizate în ședință, pârâtul a recepționat marfa dată, dar nu a achitat prețul înregistrând datorie. Aceasta în situația neprezentării probelor contrare de către pârât și când invocările reprezentantului pârâtului nu au fost reținute de instanța de judecată, sau se confundă obiectul contractului de vânzare cumpărare a cotei sociale cu obligațiile întreprinderii pârâte față de reclamant. Când conform contractului de vânzare cumpărare a cotei sociale, vînzătorii au vîndut, iar

cumpărătorul a cumpărat capitalul social al întreprinderii pârâte, prețul căruia nu implica și datoriile pârâtului față de reclamant, care nici nu este parte la acest contract. Iar, deținerea calității de asocial a lui Cibotari Victoria la pârât, până la înstrăinare și la reclamant, și achitarea prețului cotei sale părți din capitalul social, nu constituie și achitarea prețului mărfii conform livrărilor conform facturilor fiscale analizate la caz. Și, aceasta în consecință implică existența datoriei pârâtului față de reclamant, reținută conform invocărilor reclamantului confirmate și prin actul de verificare dintre părți, care a fost reținut în modul corespunzător, chiar și în situația semnării lui unilaterale.

În conformitate cu prevederile art.art.238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

hotărăște:

Acțiunea la cererea SRL"Emporex com" împotriva SRL"Venisa-Aur-M" privind încasarea sumei, se admite.

Se încasează de la SRL"Venisa-Aur-M", cu sediul în mun.Chișinău, bd.***** în beneficiul SRL"Emporex Com", cu sediul în mun.Chișinău, str-la ***** datoria în sumă de 126393(una sută douăzeci și șase mii trei sute nouăzeci și trei) lei 08 bani și cheltuielile de judecată în sumă totală de 13800(treisprezece mii opt sute) lei 99 bani (formată din suma de 5780,29 lei – taxa de stat achitată la depunerea acțiunii, suma de 8000 lei – cheltuieli de asistență juridică și suma de 20,70 lei – cheltuieli de notificare), iar în total suma de 140194(una sută patruzeci mii una sută nouăzeci și patru) lei 07 bani.

Hotărârea este cu drept de apel în Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Președintele ședinței

Judecător Iraida-Secrieru-Coșleț